

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi w całości, a także stwierdzenie zasadności wszystkich przedstawionych w niej wywodów prawnych;
- zarządzenie rozpoznania skargi w trybie przyspieszonym;
- stwierdzenie, że zaskarżone akty mogą być unieważnione częściowo, ponieważ część aktów, którą należy unieważnić, może być wyodrębniona z całego aktu i w konsekwencji należy unieważnić:
 - decyzję Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. zmieniającą decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii w zakresie, w jakim dotyczy ona strony skarżącej; oraz
 - rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2016/840 z dnia 27 maja 2016 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii w zakresie, w jakim dotyczy ono strony skarżącej;
- obciążenie Rady wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący istotnego naruszenia prawa każdej osoby odnoszącego się do zakazu ponownego sądenia lub karania za ten sam czyn zabroniony (art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej).
2. Zarzut drugi dotyczący istotnego naruszenia prawa do obrony i prawa do sprawiedliwego procesu.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.
4. Zarzut czwarty dotyczący prawa do skutecznej ochrony sądowej.
5. Zarzut piąty dotyczący popełnionego przez Radę błędu w ocenie.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia prawa własności, zasady proporcjonalności i wolności gospodarczej.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia prawa do normalnych warunków życiowych.
8. Zarzut ósmy dotyczący istotnego naruszenia prawa do dobrego imienia.

Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2016 r. – Acquafarm/Komisja

(Sprawa T-458/16)

(2016/C 419/63)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Acquafarm (Huelva, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A. Pérez Moreno)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o zasądzenie odszkodowania za szkody wyrządzone brakiem koordynacji działań administracyjnych w odniesieniu do obiektu akwakultury położonego w Gibraleón (Huelva), co w poważnie naruszyło żywione w stosunku do tego obiektu uzasadnione oczekiwania, których źródłem było przyznanie wsparcia na realizację przedsięwzięcia z zakresu akwakultury, które jednocześnie Unia Europejska uczyniła nieopłacalnym w efekcie nałożenia zakazu wywozu gatunku, którego hodowla miała być prowadzona w opisanym obiekcie.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca w niniejszym postępowaniu jest przedsiębiorstwem prowadzącym działalność w zakresie badań, innowacji i rozwoju przemysłowego akwakultury, które powstało w roku 2004 w celu utworzenia gospodarstwa akwakultury, w którym miała być prowadzona hodowla i sprzedaż skorupiaków z gatunku *Cherax quadricarinatus* (rak czerwonoszczypcowy). Przedsięwzięcie to uzyskało stosowne wsparcie Unii Europejskiej zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 498/2007 z dnia 26 marca 2007 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego (Dz.U. 2007, L 120, s. 1).

Na poparcie skargi strona skarżąca powołuje się na art. 340 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w związku z hiszpańskimi przepisami regulującymi odpowiedzialność organów administracji, zawartymi w art. 106 konstytucji oraz w art. 139 i nast. Ley 30/92 de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común (ustawy 30/92 o statusie prawnym organów administracji publicznej i wspólnym postępowaniu administracyjnym) z dnia 26 listopada 1992 r.

W tym względzie strona skarżąca podnosi, że:

- Otrzymane wsparcie zostało przeznaczone na przeprowadzenie prac w sektorze akwakultury, gdyż nie zaistniały nigdy przeszkody ani w odniesieniu do realizacji przedsięwzięcia finansowanego dzięki temu wsparciu, ani w odniesieniu do poczynionych inwestycji.
- Kiedy realizacja przedsięwzięcia była już na ukończeniu przedsiębiorstwo otrzymało z Australii informację, że przywóz wskazanego gatunku do Unii Europejskiej nie jest możliwy w świetle rozporządzenia Komisji (WE) nr 1251/2008 z dnia 12 grudnia 2008 r. wdrażającego dyrektywę Rady 2006/88/WE w zakresie warunków oraz wymagań certyfikacji w odniesieniu do wprowadzania do obrotu i przywożenia do Wspólnoty zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz ustanawiające wykaz gatunków-wektorów (Dz.U. 2008, L 333, s. 41).
- W tych okolicznościach przedsiębiorstwo poniosło bardzo wiele szkód, których łączna wysokość wynosi 5 mln EUR, o czym świadczą przedstawione dowody.

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2016 r. – Wabco Europe/Komisja

(Sprawa T-637/16)

(2016/C 419/64)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wabco Europe (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci E. Righini i S. Völcker)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności decyzji ⁽¹⁾ w całości lub w części; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym należy stwierdzić nieważność decyzji, ponieważ jest ona obarczona błędami co do prawa i błędnymi ustaleniami faktycznymi w zakresie w jakim uznaje ona rozpatrywany środek za pomoc państwa i kwalifikuje go jako system pomocy;